

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ The Learning problems of Students in the Institute of Physical Education Krabi Campus.

ศรีบ็อง สุวรรณพานิชและศิริ สุวรรณพานิช
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ รวม 5 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการวัดและประเมินผลและเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปีและคณะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 242 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) และการทดสอบค่าเอฟ (F - test) ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Method) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า 1)นักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ มีปัญหาการเรียน ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการวัดและประเมินผลในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อยู่ในระดับมาก 2) นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ที่มีเพศ คณะต่างกัน มีปัญหาการเรียน ไม่แตกต่างกัน 3)นักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีปัญหาการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ปัญหาการเรียน, นักศึกษา, สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the learning problems of students in Institute Physical Education Krabi Campus. The study was covered in five different aspects. Curriculum, student, teacher, teaching tool and facilities and evaluation. The comparative problem leading to learning to student was classified by gender, grade, and faculty. The sample group of student in study consisted of 242 students studying in the institute in 2007. All of them were selected by Multistage Random Sampling method. The tool used for collecting data was the questionnaire with a five levels scale. The data were analyzed by using the percentage, arithmetic means (), standard deviation (S.D), t- test, and F- test incase, if the data is different in term of statistic, the study will test the mean in pairs by Newman – Keuls method software application.

The results of the research were as follows : 1)The level of the problems of the students in the statute is in average, except very high in teaching tools and facilities aspects. 2) Gender and faculty are not affected on the learning problems at all. 3)The learning problems of students studying in different grade levels are at and faculty .05 level of statistical significance.

Key word : The Learning problems, Students, The Institute of Physical Education Krabi Campus.

บทนำ

การศึกษาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาคน ให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยไม่เป็นภาระแก่ผู้อื่น ซึ่งคนเหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคตและทำประโยชน์สูงสุดให้แก่ประเทศชาติ ซึ่งมนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่ง ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียนตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิต ตั้งแต่แรกเกิดรวมทั้งการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดีตั้งที่ภิญโญ สาร (2526) ได้กล่าวว่าการให้การการศึกษาที่ดีแก่พลเมืองเป็นสิ่งที่สำคัญที่ประเทศ ต้อง

คำนึงถึง ปัจจุบันมีสถาบันหลายประเภทเป็นผู้จัดการศึกษา แต่ที่สำคัญที่สุดคือสถาบันการศึกษา เพราะสถาบันการศึกษามีวัตถุประสงค์ที่จะให้การศึกษาดังตรงเป็นผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาในระดับต่างๆ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน ครูต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้

มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เป็นผู้ลงมือปฏิบัติจริงและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ดังนั้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

แนวทางการจัดการศึกษาในปัจจุบันได้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับบริการทางการศึกษา โดย 1) ได้เรียนรู้เนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดตามความแตกต่างของแต่ละคน 2) ได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ไปใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4) ได้เรียนรู้โดยผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา 5) ได้เรียนรู้โดยผู้สอนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและนักเรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ 6) ได้เรียนรู้ทุกเวลาทุกสถานที่ โดยมีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดาผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนานักเรียนตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542)

สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่เป็นสถาบันอุดมศึกษา ที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีและ

จากสภาพปัจจุบันพบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ยังมีปัญหาการเรียนในหลายเรื่อง เช่น การลาออกกลางคัน ผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ ปัญหาด้านความประพฤติ ปัญหาครอบครัวโดยเฉพาะด้านการเงิน ปัญหาเมื่อเรียนไประยะหนึ่งแล้วพบว่าตนเองไม่ถนัดทางด้านนั้นๆ อุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอนไม่เพียงพอ เป็นต้น การที่จะช่วยให้สิ่งต่างๆ บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ต้องการ จำเป็นจะต้องรู้ถึงสภาพปัญหาในการเรียนการสอนของนักศึกษาพร้อมด้วยเนื่องจาก ปัญหาในการเรียนการสอนของนักศึกษามักเกิดขึ้น เสมอในทุกระดับการศึกษา จะแตกต่างกันบ้างก็เพียงแต่ว่าปัญหาเหล่านั้นจะมีมากหรือน้อยเพียงใด จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญ ที่ผู้เกี่ยวข้องต้องให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนเป็นภารกิจหลักของสถาบันการศึกษา การมีข้อมูลสารสนเทศ เกี่ยวกับการเรียนการสอนจะช่วยเหลือจนถึงปัญหาต่างๆ ได้และผู้บริหารสามารถนำไปแก้ไขปรับปรุงพัฒนา การจัดการเรียนการสอนให้มีเกิดประสิทธิภาพและส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ในด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อนำผลจากการศึกษา วิจัยไปเป็นแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. การศึกษาชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาทางการเรียนของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปีและคณะ

สมมุติฐาน

1. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ที่มีเพศต่างกันมีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกัน
2. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกันมีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกัน
3. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ที่ศึกษาในคณะต่างกันมีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่
2. เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหาร ครูอาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของสถาบันให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในอนาคตต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ปีการศึกษา 2549 ทั้ง 3 คณะประกอบด้วยคณะศึกษาศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพและคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 601 คนเป็นชาย 394 คน หญิง 207 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 242 คนเป็นนักศึกษายชาย 159 คนและเป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 83 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Ramdom Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปีและคณะ ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนของนักศึกษา ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับคือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามที่แบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เกี่ยวกับปัญหาทางการเรียน ของนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open ended)

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ได้มีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง เพื่อหา

ค่า IOC (Index of Consistency) และนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .09386

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ทำการสอนนักศึกษา ในแต่ละคณะที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 242 คนเป็นชาย 159 คน หญิง 83 คนได้แบบสอบถามคืนมา 242 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.0

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปวิเคราะห์แจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ คณะและระดับชั้นปี แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียน ของนักศึกษาในแต่ละด้านมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D)แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้จึงทำการแปลผล

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไปโดยการทดสอบค่าเอฟ (F- test) หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง

เดียว (One Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2 และ 3 หากพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls Method) ต่อไป

ผลการวิจัย

ผลจากการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็น นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและ สุขภาพและคณะศิลปศาสตร์ รวมทั้งสิ้น 242 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7 กำลังศึกษาอยู่ใน ระดับชั้นปีที่ 1 มากกว่าชั้นปีอื่นๆ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 ส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาที่สังกัดคณะศิลปศาสตร์มากกว่าคณะอื่นๆ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5

2. ผลจากการวิจัยพบว่า นักศึกษาสถาบัน การพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ มีปัญหาทางการ เรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับ ด้านที่มีปัญหามากที่สุด คือ ด้านสื่ออุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวก รองลงเป็นด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล ด้านผู้เรียนและด้าน ผู้สอนตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 5 ด้านพบว่า

2.1 ด้านหลักสูตร นักศึกษาสถาบัน การพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาทางการเรียนด้านหลักสูตรในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางสำหรับข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือเนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นการเรียนภาคทฤษฎี

มากกว่าภาคปฏิบัติ รองลงมา คือ จำนวนรายวิชาที่กำหนดให้เรียนในแต่ละภาคเรียน ไม่มีความเหมาะสม เช่น บางภาคเรียน มีรายวิชาเรียนน้อย บางภาคเรียนรายวิชาที่เรียนมาก

2.2 ด้านผู้เรียน นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนด้านผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางสำหรับข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนทำให้ เป็นอุปสรรคต่อการเรียน รองลงมาคือผู้เรียนไม่กล้าซักถามเมื่อมีข้อสงสัยในเรื่องที่เรียน

2.3 ด้านผู้สอน นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียน ด้านผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางสำหรับข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ผู้สอนมีความเข้มงวดต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียน ทำให้ขาดบรรยากาศในการเรียน รองลงมา คือ ผู้สอนมุ่งเน้นเนื้อหาจนทำให้เกิดความเครียดต่อการเรียน

2.4 ด้านสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียน ด้านสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนและสภาพห้องเรียน ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ไม่สะอาด ขาดความเป็นระเบียบ รองลงมา คือ ห้องปฏิบัติการ เช่น คอมพิวเตอร์ ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

2.5 ด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียน ด้าน

การวัดและประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ การวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา รองลงมาคือข้อสอบไม่ครอบคลุม เนื้อหารายวิชาที่เรียนและจำนวนข้อสอบไม่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด

3. เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียนของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปีและคณะ ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาทางการเรียนของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปีและคณะ พบว่า

3.1 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จะมีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกัน”

3.2 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกันมีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกัน”

3.3 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ที่ศึกษาในคณะต่างกันมีปัญหาทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ที่ศึกษาในคณะต่างกันมีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกัน”

อภิปรายผล

1. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา

วิทยาเขตกระบี่ มีปัญหาทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอนและด้านการวัดและประเมินผลมีปัญหาทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัย ของพวงผกา ศรีสวัสดิ์. (2544) พบว่านักศึกษาโดยรวมและจำแนกตามระดับการศึกษาและศูนย์การศึกษาในโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนสำหรับบุคลากรประจำการ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสุรินทร์ มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของพระมหาณรงค์ พันสนธิยะ. (2544) พบว่านักศึกษาโดยรวมและจำแนกตามสถานศึกษาเดิมที่สำเร็จการศึกษา มีปัญหาการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลจากการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ยังขาดความพร้อมในหลายๆ ด้าน ซึ่งปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาอาจเกิดจากปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน ระดับสติปัญญาของผู้เรียน ปัจจัยสนับสนุนด้านการเรียนและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ซึ่งล้วนส่งผลต่อปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาทั้งสิ้น ดังที่พิฑูรย์ สีนลารัตน์ (2533) ได้กล่าวไว้ว่าปัญหาการเรียนที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่ง ที่สร้างความหนักใจให้กับผู้เกี่ยวข้องทุกๆ ฝ่ายที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษา ซึ่งปัญหาที่พบก็มีหลายรูปแบบ ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อ การเรียนของนักศึกษาทั้งสิ้นและปัญหาเหล่านี้ก็มักเกิดขึ้นเสมอในทุกระดับการศึกษา จะแตกต่างกัน

ไปบ้างก็เพียงแต่ปัญหานั้นมีมากหรือน้อย นอกจากนั้นวัลลา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530) ยังได้กล่าวถึงปัญหาของนิสิตของนักศึกษาไว้ว่า ปัญหาด้านการเรียน เนื่องจากการเรียนระดับอุดมศึกษา เป็นการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักค้นคว้า รู้จักใช้ข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการสังเกต ชักถาม จดจำ สำรวจปฏิบัติจริงจากการอ่าน การเรียนระดับนี้จึงยากกว่าระดับมัธยมศึกษา และนักศึกษาระดับนี้มีความใกล้ชิดกับอาจารย์น้อย จึงต้องค้นคว้า สร้างวินัยในตนเอง ในด้านการเรียนค่อนข้างจะอิสระไปไหนมาไหนได้สะดวก ไม่มีอาจารย์คอยควบคุมดูแลหรือบังคับให้เข้าชั้นเรียน จึงเป็นเหตุให้หลายคน ไม่รู้จักบังคับใจตนเอง ถึงเวลาเรียนก็สนทนากันบ้าง จดคำบรรยายไม่ทันบ้าง ผลการเรียนส่วนใหญ่ในชั้นปีที่ 1 มักสอบตก เมื่อได้คะแนนไม่ดีก็จะเกิดความท้อถอยมากขึ้น ไม่มีกำลังใจในการค้นคว้าหาความรู้ต่อไป ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละบุคคลจึงแตกต่างกันไปจากปัจจัยที่ต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากด้านที่มีปัญหามากไปหาน้อย ดังนี้

1.1 ด้านสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ มีปัญหาทางการเรียนด้านสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในอันดับแรก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด 2 ข้อ คือ สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน และสภาพห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ไม่สะอาด ขาดความเป็นระเบียบ รองลงมา คือ ห้องปฏิบัติการ เช่น คอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอกับจำนวน

ผู้เรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตตชา นิลดำ (2542) พบว่า ด้านสื่อการเรียนการสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก นิสิตมีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของพิสมัย บัวอุไร (2542) พบว่า ปัญหาการเรียนด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ จำนวนสื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สำนักงาน ฯลฯ ผลจากการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต กระบี่ มีงบประมาณจำกัด จึงจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการด้านอื่นๆ ด้วย เมื่อมีงบประมาณจำกัด จึงส่งผลให้ปัญหาด้านสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ประกอบกับปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ จำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมากและจะต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านที่สามารถให้คำแนะนำปรึกษาในการใช้อย่างถูกวิธี เพื่อให้การใช้สื่อมีประสิทธิภาพ คຸ້ມຄຸ້ມ รวม ทั้งสถาบันยังมีการผลิตและพัฒนาสื่อค่อนข้างน้อย ขาดการซ่อมบำรุงรักษาเพื่อให้สามารถใช้งานได้ อย่างต่อเนื่อง เมื่อมีจำนวนน้อยจำเป็นต้องใช้งาน บ่อยๆ ก็จะทำให้ชำรุดบ่อยครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับที่วาริ ธิระจิตร (2534) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญและมีประโยชน์มากในการช่วยให้เกิด การเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ไม่ต้องเสียเวลาทำความเข้าใจ มากช่วยประหยัดเวลา ช่วยถ่ายทอดความคิด ระหว่างครูกับนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียน เกิดความเข้าใจได้รวดเร็วและสามารถจำเรื่องที่ เรียนได้อย่างดี ดังนั้นสื่อการเรียนการสอนจึงมีความ จำเป็นต่อการเรียนรู้ เนื่องจากความเจริญ

ก้าวหน้าทางวิชาการ ความรู้มีเพิ่มมากขึ้น จึง ทำให้มีเนื้อหาวิชาที่ต้องสอนมากขึ้น สื่อการเรียน การสอนจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญที่จะช่วยขยาย ความรู้ ช่วยก่อให้เกิดความเข้าใจถูกต้องตรงกัน ประหยัดเวลาที่ต้องพูดอธิบายได้มากและทำให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจแจ่มแจ้งการนำสื่อการเรียน การสอนมาช่วยประกอบการสอน จะสามารถนำไป ใช้กับนักเรียนทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ได้เป็น อย่างดี สื่อการเรียนการสอนจะบังเกิดผลดี เมื่อครู สามารถเลือกใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ ของบทเรียน ต้องขยายความรู้ และไม่ให้เสีย เวลาเรียนมากนัก

1.2 ด้านหลักสูตร นักศึกษาสถาบัน การพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่มีปัญหาทางการเรียน ด้านหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหามาก ที่สุดข้อ คือ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นการเรียน ภาคทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ รองลงมา คือ จำนวนรายวิชาที่กำหนดให้เรียนในแต่ละภาคเรียน ไม่มีความเหมาะสม เช่น บางภาคเรียนมี รายวิชา เรียนน้อย บางภาคเรียนมีรายวิชาที่เรียนมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของพิสมัย บัวอุไร (2542) พบว่าข้อที่เป็นปัญหาสูงสุดคือเนื้อหาวิชา ที่เรียน หลักสูตรไม่ได้บรรจุทักษะที่จำเป็นบางอย่างในการ ปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต กระบี่เพิ่งเปิดสอนในระดับปริญญาตรี ในปีการ ศึกษา 2548 และมีการเปิดสอนในโปรแกรมสาขา วิชาต่างๆ ในแต่ละคณะ แต่ยังไม่ได้มีการประเมิน ผลการใช้หลักสูตร เนื่องจากนักศึกษามาจากสถาบัน ยังไม่มีผู้สำเร็จการศึกษารวมทั้งการสำรวจความพึง พอใจของผู้ใช้บัณฑิต ดังนั้นผู้บริหารและผู้ที่มีส่วน

เกี่ยวข้องจึงควรมีการวางแผนและให้ความสนใจและติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับที่ UNESCO (1978) ได้สรุปปัญหาการใช้หลักสูตรของบางประเทศในทวีปเอเชีย ซึ่งได้แก่ ประเทศแอฟริกาใต้ บังกลาเทศ อินเดีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และศรีลังกาว่าปัญหาการใช้หลักสูตรเป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดการประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารระดับต่างๆ ไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและการขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตรของครูผู้เกี่ยวข้องกับการอบรมครูเกี่ยวกับหลักสูตร ขาดประสิทธิภาพ ขาดแคลนเอกสารหลักสูตรตำราเรียนไม่ทันสมัย ขาดแคลนหนังสืออ่านประกอบการเรียนการสอนประการสุดท้ายคือ ศูนย์พัฒนาหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดีในการนำหลักสูตรไปใช้

1.3 ด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ มีปัญหาทางการเรียนด้านการวัดและประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดข้อ คือ การวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ของแต่ละรายวิชา รองลงมา คือ ข้อสอบไม่ครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่เรียนและจำนวนข้อสอบไม่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธงชัย เจริญนนท์ (2544) พบว่าการวัดประเมินผลไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ของแต่ละรายวิชา สอดคล้องกับผลการวิจัยของพิสมัย บัวอุไร (2542) พบว่าข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนแต่ละครั้งมีความยาวเกิน

ไป ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะก่อนการเรียนการสอนของผู้สอนในบางรายวิชา ไม่ได้มีการปฐมนิเทศ ก่อนเรียนเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนรวมทั้งการวัดและประเมินผลการเรียนแก่ผู้เรียนให้ชัดเจนในวิชานั้นๆรวมทั้งสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ยังไม่มีแบบทดสอบมาตรฐานในแต่ละรายวิชา ดังนั้นจึงควรทำความเข้าใจที่ถูกต้องและการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับที่ลัดดา ศิลาน้อย (2534) ได้กล่าวว่า การประเมินผลที่ดีควรสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ในการสอนแต่ละครั้งและยังสอดคล้องกับที่จินตนา ยูนิพันธ์ (2527) ได้กล่าวถึงการประเมินผลการเรียนการสอนว่าผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาให้เข้าใจถึงระบบที่กำหนดให้และนำไปใช้ในการประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของระบบการเรียนการสอน หากผู้สอนไม่ประเมินในระบบที่กำหนดไว้จะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหารเป็นอย่างมาก

1.4 ด้านผู้เรียน นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่มีปัญหาทางการเรียนด้านผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด 2 ข้อ คือ ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน รองลงมา คือ ผู้เรียนไม่กล้าซักถามเมื่อมีข้อสงสัยในเรื่องที่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเมธี ฉายอรุณ (2536) พบว่านักศึกษาขาดสนใจเรื่องค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของพิสมัย บัวอุไร (2542) พบว่าปัญหาการเรียนด้านผู้เรียนพบว่าข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาด้าน

เศรษฐกิจของประเทศส่งผลกระทบในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียนของผู้เรียน ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษา สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่ ยังขาดความรับผิดชอบ ความสนใจและความกระตือรือร้นในการเรียน อาจเนื่องมาจากการขาดความพร้อมในหลายๆ ด้าน ทั้งในด้านปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ทศนคติต่อผู้สอน ต่อวิชาเรียน ไม่มีเวลาทบทวนเนื้อหาในบทเรียน เนื่องจากจะต้องช่วยเหลือครอบครัว และบางส่วนของต้องหาเงินเรียนเอง ซึ่งล้วนแต่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญทำให้เกิดปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาทั้งสิ้น สอดคล้องกับที่ลินด์เกรน (Lindgren, 1969) กล่าวว่าปัญหาการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนจะมีปัญหาเฉพาะคนแตกต่างกันไป เช่น บางคนมีปัญหาส่วนตัว บางคนมีปัญหาทางการเงิน บางคนมีปัญหาทางบ้าน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ผู้สอนควรให้ความสนใจเป็นพิเศษด้วย

1.5 ด้านผู้สอน นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่มีปัญหาทางการเรียนด้านผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือ ผู้สอนมีความเข้มงวดต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียน ทำให้ขาดบรรยากาศในการเรียน รองลงมาคือ ผู้สอนมุ่งเน้นเนื้อหาจนทำให้เกิดความเครียดต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของขวัญใจ จันท์เจริญ (2541) พบว่าด้านการเรียนการสอน นักศึกษามีปัญหา ได้แก่ บรรยากาศในห้องเรียน การสอนเป็นไปอย่างเคร่งเครียด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมภพ ลำวัณนพร (2544) พบว่าโดยภาพรวมนิสิตมีปัญหาในระดับปานกลางแต่มีบางข้อที่นิสิตมีปัญหาในระดับมาก คือ อาจารย์มุ่งเน้นเนื้อหาจนทำให้เกิด

ความเคร่งเครียดต่อการเรียน ผลการ วิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้สอนส่วนใหญ่มักจะสอนตามเนื้อหารายวิชาที่หลักสูตรกำหนด และเนื้อหาวิชาบางวิชาในหลักสูตรในแต่ละรายวิชาอาจจะมากเกินไป เมื่อเทียบกับรายวิชาอื่นๆ ประกอบกับสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่ มีการกิจที่จะต้องให้บริการชุมชนทั้งทาง ด้านวิชาการและกีฬาทั้งผู้เรียนและผู้สอนจึงต้อง ใช้เวลาบางส่วนไปให้บริการชุมชน ซึ่งเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้อีกทางหนึ่ง ทำให้สอนไม่ทันตามเนื้อหาของหลักสูตร ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้สอนมุ่งเน้นแต่เนื้อหาตามที่หลักสูตรกำหนดหรือบางรายวิชา ก็จำเป็นต้องนัดเรียนนอกเวลา จนทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียดและขาดบรรยากาศในการเรียน ประกอบกับวิธีการสอนของอาจารย์ส่วนใหญ่จะเป็นแบบบรรยายที่เน้นด้านทฤษฎีหรือเนื้อหาวิชามากกว่า การวิเคราะห์วิจารณ์หาเหตุผล

2. การเปรียบเทียบปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปีและคณะ

2.1 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมภพ ลำวัณนพร (2544) พบว่าระดับปัญหาทางการเรียน จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่าโดยภาพรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชนิกานต์ สุขขจรกุล (2546) พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาในการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนในสถาบันการพลศึกษา

วิทยาเขตกระบี่ ไม่ได้แยกเพศ มีการสอนรวมกัน ทั้งเพศชายและเพศหญิงประกอบกับการเรียน ในปัจจุบัน สามารถเรียนรู้ได้ทุกสถานการณ์ ทั้งในและนอกห้องเรียน สื่อเทคโนโลยีต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ตที่ผู้เรียนทั้งชายและหญิง สามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเองอย่าง เท่าเทียมกัน จึงส่งผลให้นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเมธี พงศ์โสกา (2526) พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1- 2 และชั้นปีที่ 3 -4 ของมหาวิทยาลัยนครราชสีมา มีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน อุปกรณ์การเรียน การสอนและการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาในแต่ละชั้นปี อาจจะมีปัญหาทางการเรียนในเรื่องต่างๆ แตกต่างกันไป ทั้งในเรื่องของการปรับตัว ความคุ้นเคย การมีส่วนร่วมกิจกรรมต่างๆ และประสบการณ์ต่างๆ ภูมิภาวะและการเป็นผู้นำ เป็นประธานนักศึกษา โดยต้องใช้เวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม ชมรมต่างๆ ตามความถนัดและความสนใจของตนเองหรือเป็นกลุ่มๆ รวมทั้งกิจกรรมการบริการชุมชน ตามพันธกิจของสถาบัน โดยเฉพาะเมื่อเรียนในชั้นปีที่ 2 เป็นต้นไป จนไม่มีเวลาเรียน ไม่มีเวลาในการทบทวนบทเรียน ซึ่งล้วนส่งผลต่อปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาทั้งสิ้น รวมทั้งปัจจัยอื่นๆ ที่แตกต่างกันไป ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันมีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ที่ศึกษาในคณะที่ต่างกันมีปัญหาทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมภพ ลำวัฒนพร (2544) พบว่าระดับปัญหาด้านการเรียนของนิสิต และด้านอาจารย์ผู้สอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของชนิกานต์ สุขขจรกุล (2546) พบว่านักเรียนที่มีแผนกวิชาต่างกัน มีปัญหาในการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ มีการจัดการเรียนการสอน โดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันเป็นส่วนใหญ่ ทั้งในด้านสถานที่ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนและอาจารย์ผู้สอน โดยอาจารย์ผู้สอนบางคนสอนทั้ง 3 คณะ จึงทำให้นักศึกษาได้รับการถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกันด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ที่ศึกษาในคณะต่างกันมีปัญหาทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านหลักสูตร ควรจัดอบรม ประชุม สัมมนา เพื่อปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรให้ทันสมัยให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ ให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพและสภาพปัจจุบันและควรมีการประเมินการใช้หลักสูตรทุกๆ 2 ปี หรืออย่างน้อย 5 ปีต่อครั้งเพื่อนำผลจากการประเมินไปปรับปรุงพัฒนา

2. ด้านผู้เรียน ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้ร่วมแสดงความคิดเห็นมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียน

รู้จักคิด วิเคราะห์และควรจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ในทุกด้าน ควรจะกระตุ้นความสนใจ โดยการสร้างบรรยากาศ ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

3. ด้านผู้สอน ควรส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาผู้สอน โดยการส่งเข้ารับการอบรมพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อปี การจัดการเรียนการสอนควรให้ผู้สอนรับผิดชอบรายวิชาที่ตรงกับสาขาวิชาตามความถนัดแต่ไม่ควรเกิน 3 รายวิชาต่อภาคเรียน เนื่องจากมีภาระงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบตามพันธกิจของสถาบัน ทั้งด้านการสอน การบริการชุมชน การวิจัยและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมจะทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนและสอนได้ไม่เต็มที่ และอาจารย์ผู้สอนรวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความสนใจเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนของผู้เรียน เนื่องจากนักศึกษาแต่ละคนมีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกัน

4. ด้านสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ควรจัดสรรงบประมาณในการจัดหาสื่ออุปกรณ์ให้เพียงพอ ทั้งปริมาณและคุณภาพให้เหมาะกับยุคโลกาภิวัตน์ในแต่ละคณะตามสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ส่งเสริมให้ผู้สอนได้จัดทำเอกสารตำราประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้มีเอกสารประกอบการสอนตามรายวิชาที่เปิดสอนมากขึ้น ปรับปรุงห้องปฏิบัติการต่างๆ ให้เหมาะสมเพียงพอ กับจำนวนนักศึกษาและตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอน และจัดทำแผนงบประมาณในการจัดหาสื่อตามแผนการเรียนที่กำหนดในหลักสูตร

5. ด้านการวัดและประเมินผล ควรให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา ควรจัดระบบการวัด

ประเมินผลเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่นักศึกษา จัดอบรม ประชุม สัมมนาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเพื่อให้เป็นเกณฑ์มาตรฐานเดียวกันในทุกรายวิชา ควรแจ้งผลการเรียนให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า ตามกำหนดโดยผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการกลางควรจัดทำคู่มือ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเพื่อเป็นแนวปฏิบัติเดียวกันและควรจัดทำแบบทดสอบมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ ด้วย
2. ปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาเกิดจากปัจจัยหลายสาเหตุ จึงควรศึกษาพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษา พฤติกรรมการสอนของครูร่วมด้วย
3. ควรศึกษาปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาต่างๆ ทุกๆ รายวิชาเพื่อจะแก้ปัญหาได้ตรงประเด็น
4. ควรศึกษาปัญหาทางการเรียนในกลุ่มต่างๆ ในระดับการศึกษาต่างๆทุกระดับการศึกษา เพื่อจะได้ทราบว่า ในแต่ละกลุ่มและแต่ละระดับ การศึกษามีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ที่ให้ความร่วมมือใน

การตอบแบบสอบถามและให้ข้อเสนอแนะต่างๆ มากมายที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและมีส่วน ทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จ ขอขอบคุณเจ้าของ เอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้นำมา กล่าวอ้าง สนับสนุนในการทำวิจัย ตลอดจนผู้ที่มี ส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยให้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ท้ายที่สุดขอขอบคุณสถาบัน การพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ที่ได้สนับสนุน งบประมาณเพื่อการวิจัยครั้งนี้

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ขวัญใจ จันทรเจริญ. (2541). การศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาที่เข้าเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการโรงแรม และการท่องเที่ยว. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิตตชา นิลดำ. (2542). “ปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี).” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จินตนา ยูนิพันธ์. (2527). การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิกานต์ สุขขจรกุล. (2546). ปัญหาในการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างปราจีนบุรี. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธงชัย เจริญนนท์. (2544). ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พระมหารงค์ พันสันเทียะ. (2544). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พวงผกา ศรีสวัสดิ์. (2544). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนสำหรับบุคลากรประจำการ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสุรินทร์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิสมัย บัวอุไร. (2542). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสุรินทร์. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพฑูรย์ สีนารถน์. (2533). รูปแบบการใช้ชีวิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิญญู สาร. (2526). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- เมธี ฉายอรุณ. (2536). สภาพปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูงศึกษาเฉพาะกรณี วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน. กรมอาชีวศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ.

- เมธี พงศ์โสภา. (2526). ปัญหาการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาของสงฆ์. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลัดดา ศิลาน้อย. (2534). การสอนสังคมศึกษา. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชา
อุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารี ถิระจิตร . (2534). การพัฒนาการสอนสังคมศึกษาระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมภพ ลำวัฒนพร. (2544). การศึกษาปัญหาการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานของนิสิตมหาวิทยาลัย
ทักษิณ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Lindgren, H.C. (1969). *The Psychology of College Success*. New York : John Wiley
and Sons.
- UNESCO. (1978). “ *Strategies and Procedures in Developing and Implementing
Curriculum*” in Report of Workshop (Seoul 1-30 August 1977). Bangkok : UNESCO.

Academic Journal Institute of Physical Education